

Academic Focus

ธันวาคม 2560

สารบัญ

บทนำ	1
การเมืองการปกครอง	2
ความเป็นมาของการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	5
หน่วยงานปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน	7
โครงสร้างองค์กร	8
อำนาจหน้าที่	8
การดำเนินงานขององค์กร	12
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต	12
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	12
บทสรุปและข้อคิดเห็นของผู้ศึกษา	14
บรรณานุกรม	15

เอกสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

<http://www.parliament.go.th/library>

เวียดนามกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

บทนำ

ประเทศเวียดนาม (Vietnam) มีชื่อเป็นทางการเรียกว่า “สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” (Socialist of Vietnam) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของคาบสมุทรอินโดจีน มีพื้นที่ประมาณ 331,690 ตารางกิโลเมตร (ข้อมูล ณ วันที่ 7 ธันวาคม 2560 ข้อมูลจากสถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์) (ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, 2560) เรียงเป็นรูปตัวเอส (S) ตามแนวชายฝั่งตะวันตกของทะเลจีนใต้ ทิศเหนือติดกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ความยาว 1,281 กิโลเมตร ทิศตะวันตกติดกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) ความยาว 2,130 กิโลเมตร ทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดกับประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา ความยาว 1,228 กิโลเมตร และอ่าวไทย ทิศตะวันออกมีชายฝั่งทะเลยาวติดกับทะเลจีนใต้ ความยาว 3,444 กิโลเมตร ประมาณ 3 ใน 4 ของเวียดนาม ประกอบด้วยภูเขา และป่าไม้ บริเวณแผ่นดินทั้งหมดของเวียดนาม มีพื้นที่ราว 328,000 ตารางกิโลเมตร นอกนั้นเป็นไหล่เขา และหมู่เกาะต่าง ๆ นับพันเกาะเรียงรายตั้งแต่อ่าวตังเกี๋ย ไปจนถึงอ่าวไทย นอกจากนี้ ยังมีพื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญ 2 แห่ง คือ ที่ราบลุ่มปากแม่น้ำแดง (Red River Delta) ทางภาคเหนือ และที่ราบลุ่มปากแม่น้ำโขง (Mekong River Delta) ทางทิศใต้ เวียดนามเป็นประเทศที่มีพื้นที่แคบ แต่มีความยาวมาก ทำให้ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ภาคเหนือ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง โดยเฉพาะเทือกเขาฟานซีปาน (Fan Si Pan) ซึ่งสูงถึง 3,143 เมตร สูงที่สุดในคาบสมุทรอินโดจีน มีแม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำกุง (Cung) ซึ่งไหลไปบรรจบกับแม่น้ำแดง (Red River Delta) เป็นดินดอนสามเหลี่ยม (Red

River Delta) ที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก และเป็นที่ตั้งของกรุงฮานอย (Ha Noi) ซึ่งเป็นเมืองหลวงภาคกลางมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงเต็มไปด้วยหินภูเขาไฟ หาดทราย เนินทราย และทะเลสาบ และภาคใต้มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง แต่ก็มีที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง (Mekong River Delta) หรือที่รู้จักกันในชื่อ “กู่ลองยาง” (Cuu Long Giang) อันทุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งเพาะปลูกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และเป็นที่ตั้งของนครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) หรืออดีตเรียกว่า “ไซ่ง่อน” (Sai Gon) (ข้อมูลพื้นฐานของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, 2559) ปัจจุบันประชากรมีจำนวน 95.3 ล้านคน โดยมีภาษาราชการ คือ ภาษาเวียดนาม ส่วนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีการใช้ควบคู่กับภาษาเวียดนามในเอกสารทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าต่างชาติ และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ รวมทั้งในเว็บไซต์ของหน่วยงานธุรกิจและภาครัฐ (ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, 2560)

การเมืองการปกครอง

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Socialist of Vietnam) มีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 59 จังหวัด (Tinh) 5 นคร (Thu Do) (ข้อมูลการเมืองการปกครองเวียดนาม, 2558) ประกอบด้วย กรุงฮานอย (Ha noi) นครไฮฟอง (Hai Phong) นครดานัง (Da Nang) นครโฮจิมินห์ (Ho chi Minh) และนครเกิ่นเทอ (Can Tho) มี 600 อำเภอ/เทศบาล และตำบล/หมู่บ้าน มีประมาณ 10,000 ตำบล/หมู่บ้าน โดยแบ่งออกเป็น 8 ภาค (ข้อมูลพื้นฐานของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, 2559) คือ

1. ภาคเหนือฝั่งตะวันออก มี 4 จังหวัด มีชายแดนติดกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) และประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
2. ภาคเหนือฝั่งตะวันตก มี 11 จังหวัด
3. เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำแดง มี 9 จังหวัด และ 2 นคร คือ กรุงฮานอย (Ha noi) เป็นเมืองหลวง และนครไฮฟอง (Hai Phong) เป็นเมืองท่า
4. เขตชายฝั่งทะเลภาคกลางทางตอนเหนือ มี 6 จังหวัด ซึ่งทุกจังหวัดติดกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว)
5. เขตชายฝั่งทะเลภาคกลางทางตอนใต้ มี 5 จังหวัด และ 1 นคร คือ นครดานัง (Da Nang)
6. เขตที่ราบสูงภาคกลาง มี 5 จังหวัด พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา ชนกลุ่มน้อย ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตนี้
7. ภาคใต้ฝั่งตะวันออก มี 7 จังหวัด และ 1 นคร คือ นครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้าของประเทศ
8. เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง มี 12 จังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก และ 1 นคร คือ นครเกิ่นเทอ (Can Tho) มีชายแดนติดกับประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา

สำหรับการปกครองของประเทศเวียดนามเป็นระบอบสังคมนิยม มีพรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม (Communist Party of Vietnam หรือ CPV) เป็นพรรคการเมืองพรรคเดียวตามรัฐธรรมนูญ ในการจัดองค์กรพรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม แม้ในทางทฤษฎีพรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนามจะทำงานเคียงคู่ไปกับ “แนวร่วมพิทักษ์ชาติ” (Vietnam Fatherland Front) แต่ในความเป็นจริง พรรคมีกลไกในการรวบรวม

อำนาจมาไว้ที่พรรคแต่เพียงผู้เดียว โดยมีโครงสร้างและการทำงานขององค์กรพรรคคอมมิวนิสต์ (พรรคการเมืองเดียวที่อยู่คู่ประเทศเวียดนาม, 2558) ดังนี้

1. ที่ประชุมสมัชชาตัวแทนแห่งชาติ (National Congress) ทำหน้าที่ตัดสินใจทิศทางของพรรคและรัฐบาล
2. คณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์ (Central Committee) เป็นผู้แต่งตั้งประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรี โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาแห่งชาติ (Quoc Hoi หรือ National Assembly)
3. เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ (General Secretary) เป็นผู้นำสูงสุดของพรรค ดูแลนโยบายภายใน นโยบายความมั่นคง และนโยบายระหว่างประเทศ รวมทั้งเป็นผู้นำสูงสุดของกองทัพ
4. คณะกรรมการการเมือง (Politburo) มีอำนาจสูงสุดในการบริหารประเทศ และเป็นผู้ควบคุมนโยบายที่คณะรัฐมนตรีนำไปปฏิบัติ
5. สำนักงานเลขานุการ (Secretariat) รับผิดชอบการแก้ปัญหาต่าง ๆ ขององค์กร และเป็นผู้นำนโยบายของคณะกรรมการกลางทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และการต่างประเทศมาปฏิบัติ เป็นผู้ตรวจตราหน่วยงานต่าง ๆ ของคณะกรรมการกลางอีกชั้นหนึ่ง
6. คณะกรรมการกลางกองทัพ (Central Military Commission) ทำหน้าที่ให้คำแนะนำด้านการทหาร และการป้องกันประเทศ เป็นผู้นำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทหารทุกอย่าง

นอกจากนี้ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม (Communist Party of Vietnam หรือ CPV) ยังมีบทบาทในการกำหนดแนวทางการจัดการทุกด้าน จึงทำให้เสถียรภาพทางการเมืองของเวียดนามมีเอกภาพสูง และมีการกระจายอำนาจไปสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแต่ละจังหวัดมี “คณะกรรมการประชาชนประจำจังหวัด” (Provincial People’s Committee) ทำหน้าที่บริหารงานภายในท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ นโยบาย และกฎระเบียบต่าง ๆ ที่บัญญัติโดยองค์กรของรัฐที่อยู่ในระดับสูงกว่า โดยมีโครงสร้างการบริหารแบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย (ข้อมูลพื้นฐานของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, 2559) คือ

ฝ่ายบริหาร มีรัฐบาลส่วนกลาง ประกอบด้วย ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี รวมไปถึงตำแหน่งสำคัญในพรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม (Communist Party of Vietnam หรือ CPV) เช่น **สมัชชาของพรรคคอมมิวนิสต์** มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี มีหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรบริหารระดับสูง **เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์** เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดของพรรค **คณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์** (Central Committee) ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม **คณะกรรมการการเมือง** (Politburo) เป็นองค์กรบริหารสูงสุด เป็นศูนย์กลางอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ ปัจจุบัน คือ พลเอก เจิ่น ด่าย กวาง และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารของประเทศ ปัจจุบัน คือ นายเหวียน ซวน ฟุก และคณะรัฐบาลแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอรายชื่อคณะรัฐมนตรีและรับรองโดยสภาแห่งชาติ (Quoc Hoi หรือ National Assembly) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี รวมทั้งมีตำแหน่งสำคัญด้านการต่างประเทศ เช่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ คือ นายฝ่าม บิ่งห์ มิงห์ (ข้อมูลประเทศและเศรษฐกิจสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The Socialist Republic of Vietnam), 2560)

ฝ่ายนิติบัญญัติ มีสภาแห่งชาติ (Quoc Hoi หรือ National Assembly) เป็นแบบสภาเดียว ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ มีสมาชิกจำนวน 500 คน มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต จำนวน 158 เขต แต่ละเขตมีผู้แทนได้หลายคน (ประมาณ 6-26 คน) ผู้ที่จะได้รับเลือกตั้งต้องได้รับคะแนนเสียงสูงสุด และเกินกว่ากึ่งหนึ่งของคะแนนเสียงในแต่ละเขตเลือกตั้ง มิฉะนั้นต้องจัดการเลือกตั้งรอบสอง โดยใช้เกณฑ์เสียงข้างมาก มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559, น. 30-31) มีอำนาจสูงสุดในการกำหนดนโยบายทั้งภายในและต่างประเทศ มีหน้าที่บัญญัติและแก้ไขกฎหมาย แต่งตั้งประธานาธิบดีตามที่พรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม (Communist Party of Vietnam หรือ CPV) เสนอให้การรับรองหรือถอดถอนนายกรัฐมนตรีตามที่ประธานาธิบดีเสนอ รวมทั้งแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ แม้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์ แต่กฎหมายเวียดนามก็อนุญาตให้ผู้ที่มิได้เป็นสมาชิกของพรรคลงสมัครรับเลือกตั้งได้เช่นกัน โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากแนวร่วมปิตุภูมิแห่งชาติ (Vietnam Fatherland Front) อันเป็นองค์กรส่วนหนึ่งของพรรคคอมมิวนิสต์ ทำหน้าที่ดูแลรักษาอุดมการณ์สังคมนิยม สภาแห่งชาติ (Quoc Hoi หรือ National Assembly) ของเวียดนาม (ประวัติและข้อมูลรัฐบาลเวียดนามโดยย่อ, 2558) อันเป็นระบบการบริหารแบบผู้นำร่วม

ฝ่ายตุลาการ เป็นระบบศาลฎีกาประชาชน (Supreme People's Court) สภาแห่งชาติ (Quoc Hoi หรือ National Assembly) เป็นผู้เลือกหัวหน้าผู้พิพากษา โดยได้รับคำแนะนำจากประธานาธิบดี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี แม้จะแยกการบริหารให้เห็นว่า มีอำนาจของ 3 ฝ่าย ซึ่งในระบอบประชาธิปไตยอำนาจของ 3 ฝ่ายนี้จะต้องมีการถ่วงดุลและตรวจสอบซึ่งกันและกันได้ตามหลักของการคานอำนาจ แต่ในทางปฏิบัตินั้น พรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม (Communist Party of Vietnam หรือ CPV) มีอิทธิพลเหนือในการควบคุม การบริหาร และดำเนินการผ่านคณะกรรมการกลางคอมมิวนิสต์ (Central Committee) ซึ่งมีสมาชิก 150 คน เป็นผู้เลือกสมาชิกโปลิตบูโร (Politburo) จำนวน 15 คน ในการประชุมสมัชชาพรรคแห่งชาติ ซึ่งจัดขึ้นทุก 5 ปี จะมีสมาชิกพรรคดำรงตำแหน่งอาวุโสในรัฐบาลทั้งหมด (ประวัติและข้อมูลรัฐบาลเวียดนามโดยย่อ, 2558)

นอกจากนี้ยังมีระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่น ซึ่งในแต่ละจังหวัดจะมีคณะกรรมการประชาชนประจำจังหวัด (Provincial People's Committee) ทำหน้าที่บริหารงานภายในท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ นโยบาย และกฎระเบียบต่าง ๆ ที่บัญญัติโดยองค์กรของรัฐที่อยู่ในระดับสูงกว่าระบบการบริหารราชการท้องถิ่นของเวียดนาม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ (ข้อมูลการเมืองการปกครองเวียดนาม, 2558) คือ

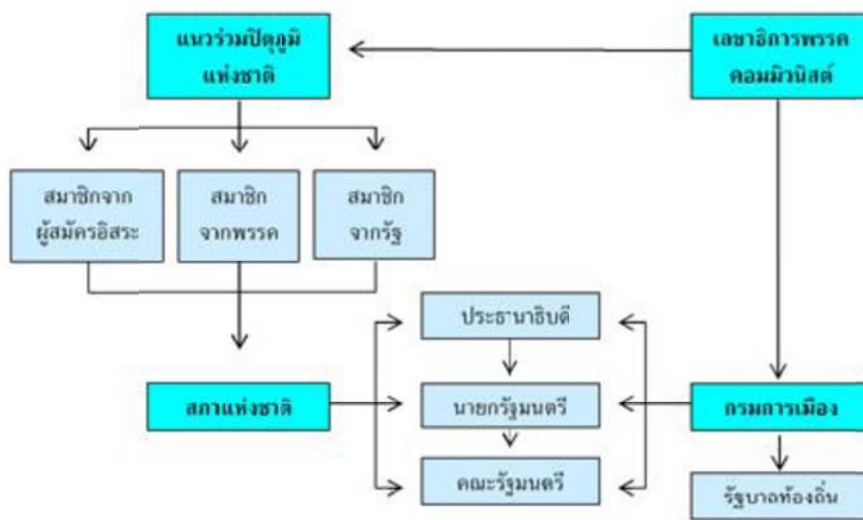
1. ระดับจังหวัดหรือเทียบเท่า มี 59 จังหวัด กับอีก 5 นคร คือ กรุงฮานอย (Ha noi) นครไฮฟอง (Hai Phong) นครดานัง (Da Nang) นครโฮจิมินห์ (Ho chi Minh) และนครเกิ่นเทอ (Can Tho) ซึ่งได้รับงบประมาณจากส่วนกลางโดยตรง รวมทั้งข้าราชการจะได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากส่วนกลาง จึงมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างเต็มที่ ช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน แต่ละจังหวัดจะปกครองโดยสภา

ประชาชนประจำจังหวัด ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากประชาชน สภาประชาชนประจำจังหวัดจะแต่งตั้ง คณะกรรมการประชาชนประจำจังหวัด เพื่อทำหน้าที่บริหารงานภายในท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญ นโยบาย และกฎระเบียบต่าง ๆ ที่บัญญัติโดยองค์กรของรัฐที่อยู่ในระดับสูงกว่า

2. ระดับเทศบาลนคร จะมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเองมากกว่า โดยได้รับงบประมาณ จากส่วนกลางโดยตรง รวมทั้งข้าราชการจะได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากส่วนกลาง จึงมีอำนาจในการตัดสินใจ อย่างเต็มที่ ช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน

3. ระดับเมืองและเทศบาล มีประมาณ 600 หน่วย

4. ระดับตำบล มีประมาณ 10,000 ตำบล

ภาพที่ 1 โครงสร้างการปกครองของเวียดนาม

ที่มา: <http://www.ditp.go.th>

ความเป็นมาของการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ประธานาธิบดี โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) ได้อ่านแถลงการณ์ประกาศอิสรภาพเป็นสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยเวียดนาม (The Government of the Democratic Republic of Vietnam) เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2488 (ค.ศ. 1945) ในช่วงแรกของรัฐบาล ประชาชนให้ความสำคัญกับการบังคับใช้นโยบายและ กฎหมาย และการจัดการกับข้อร้องเรียนของประชาชน ต่อมาประธานาธิบดี โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) ได้ลงนามในคำสั่งที่ 64/SL เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2488 (ค.ศ. 1945) ให้จัดตั้ง “คณะกรรมการตรวจสอบ พิเศษ (Special Inspection Committee)” ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของหน่วยงานตรวจสอบแห่งรัฐ (Government Inspectorate: GI) โดยหน่วยงานตรวจสอบของรัฐบาลได้พัฒนาเปลี่ยนชื่อและรูปแบบองค์กรเรื่อยมา อาทิ คณะกรรมการตรวจสอบพิเศษ (Special Inspection Committee) คณะกรรมการตรวจสอบของรัฐบาล (Government Inspectorate Committee) คณะกรรมการตรวจสอบกลางของรัฐบาล คณะกรรมการ ตรวจสอบระดับกระทรวง คณะกรรมการตรวจสอบระดับท้องถิ่น คณะกรรมการตรวจสอบของประชาชน

ตามลำดับ เป็นต้น ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนไปหลายชื่อ แต่ระบบตรวจสอบของเวียดนามก็ยังมุ่งเน้นการทำงานให้เอื้อต่อการพัฒนาของเวียดนามอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น. 92)

เมื่อดูเรื่องภาพลักษณ์ความโปร่งใสของประเทศเวียดนาม ตั้งแต่ปี 2540-2559 จะมีค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การคอร์รัปชัน (CPI) หรือ Corruption Perception Index ดังตารางดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศเวียดนาม ตั้งแต่ปี 2540-2559 ดังนี้

ตาราง ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศเวียดนาม ตั้งแต่ปี 2540-2559 (ค.ศ. 1997-2016)

ปี	คะแนน	จำนวนประเทศ	อันดับ
2540	2.79 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	52	43
2541	2.50 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	85	74
2542	2.60 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	98	75
2543	2.50 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	90	76
2544	2.60 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	91	75
2545	2.40 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	102	85
2546	2.40 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	133	100
2547	2.60 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	146	102
2548	2.60 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	159	107
2549	2.60 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	163	111
2550	2.60 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	179	123
2551	2.70 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	180	121
2552	2.70 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	180	120
2553	2.70 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	178	116
2554	2.90 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	183	112
2555	31 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	176	123
2556	31 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	177	116
2557	31 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	175	119
2558	31 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	168	112
2559	33 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	176	113

ที่มา: รวบรวมและเรียบเรียงจากเว็บไซต์ Transparency International เฉพาะประเทศเวียดนาม

จะเห็นได้ว่า ประเทศเวียดนามจัดการปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและความโปร่งใสในการบริหารราชการแผ่นดินอยู่ในระดับที่ต่ำมาก เนื่องจากเป็นระบอบสังคมนิยม มีพรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม (Communist Party of Vietnam หรือ CPV) เป็นพรรคการเมืองพรรคเดียว ซึ่งเป็นโครงสร้างทางการเมืองที่ผูกขาดโดยพรรคการเมือง มองในแง่นโยบายน่าจะมีความชัดเจนและเข้มแข็งในการต่อสู้กับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน กลับถูกอิทธิพลของโครงสร้างการเมืองส่วนบนแทรกแซงตลอด รวมทั้งค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การคอร์รัปชัน (CPI) ในรอบ 10 ปี ที่ผ่านมา จะพบว่า อยู่ในลำดับ 100 ต้น ๆ ของโลก ซึ่งในปี 2559 ประเทศเวียดนามมีค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การคอร์รัปชัน (CPI) เท่ากับ 33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 อยู่ในลำดับ 113 จาก 176 ประเทศ ก็มีลำดับไม่แตกต่างกัน จึงเป็นเรื่องน่าสนใจที่จะศึกษาว่าประเทศเวียดนามจะแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันอย่างไร

หน่วยงานปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน

หน่วยงานในการปราบปรามการทุจริตของเวียดนาม คือ “สำนักงานตรวจสอบแห่งรัฐ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” (Government Inspectorate of the socialist Republic of Vietnam: GIV) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า “GI” ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ก่อตั้งขึ้น เมื่อปี 2488 (ค.ศ. 1945) ตั้งอยู่ ณ กรุงฮานอย (Ha Noi)

ภาพที่ 2 ที่ตั้งของหน่วยงานตรวจสอบแห่งรัฐ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ที่มา: <http://www.thanhtra.gov.vn/en/Pages/Functions-and-tacks.aspx?CQID=0&LVID=26>

โดยมีพันธกิจ (Mission) คือ การบริหารจัดการเกี่ยวกับการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันและการกล่าวโทษ ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน และการกล่าวโทษ รวมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยสอดคล้องกับกฎหมายต่าง ๆ (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น. 93)

ภาพที่ 3 เครื่องหมายของหน่วยงานตรวจสอบแห่งรัฐ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ที่มา: <http://www.sea-pac.org>

โครงสร้างองค์กร

ระบบการตรวจสอบของเวียดนาม อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง แบ่งระดับการตรวจสอบออกเป็น 2 ส่วน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น. 94) ดังนี้

1. หน่วยงานส่วนกลาง เป็นหน่วยงานตรวจสอบของรัฐบาล หน่วยงานตรวจสอบระดับกระทรวง
2. หน่วยงานส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานตรวจสอบระดับจังหวัด หน่วยงานตรวจสอบระดับอำเภอ และหน่วยงานตรวจสอบระดับภาคส่วน ซึ่งรวมถึงหน่วยงานตรวจสอบของแผนกต่าง ๆ ของจังหวัด

ดังนั้น หน่วยงานตรวจสอบแห่งรัฐ (GI) จึงเป็นหน่วยงานระดับกระทรวงของรัฐบาลเวียดนามที่มีหน้าที่ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน และการกล่าวโทษ ดำเนินการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนและการกล่าวโทษ รวมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยสอดคล้องกับกฎหมายต่าง ๆ โดยขอบเขตอำนาจของ GI ครอบคลุมกระทรวง หน่วยงานระดับกระทรวง หน่วยงานของรัฐบาล คณะกรรมการประชาชนประจำจังหวัด บริษัทของรัฐ และรัฐวิสาหกิจภายใต้การบริหารจัดการของรัฐบาล โดยโครงสร้างของหน่วยงาน GI ประกอบด้วย (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น. 95)

1. ผู้ตรวจราชการกระทรวง เป็นคณะรัฐมนตรี และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าระบบตรวจสอบ มีความรับผิดชอบต่อสภาแห่งชาติ (Quoc Hoi หรือ National Assembly) และนายกรัฐมนตรีสำหรับการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน และการกล่าวโทษ รวมทั้งการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2. รองผู้ตรวจราชการ

3. ผู้ตรวจราชการ

อำนาจหน้าที่

หน่วยงาน GIV เป็นหน่วยงานระดับกระทรวงของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีอำนาจหน้าที่แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ (สำนักคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น. 93)

1. ด้านการบริหารจัดการของรัฐ

1.1 เป็นผู้ดำเนินการจัดทำเอกสารทางกฎหมาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ และแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และการกล่าวโทษ รวมทั้งการปราบปรามการทุจริต

1.2 ส่งเคราะห์และรายงานผลลัพธ์ของการตรวจสอบ และแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และการกล่าวโทษ รวมทั้งการปราบปรามการทุจริต

1.3 เผยแพร่ผลการตรวจสอบ และแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และการกล่าวโทษ รวมทั้งการปราบปรามการทุจริต

2. ด้านการตรวจสอบและแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และการกล่าวโทษ การปราบปรามการทุจริต

2.1 ตรวจสอบด้านเศรษฐกิจ และสังคม

2.2 สอบสวนและตรวจสอบการแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และการกล่าวโทษของประชาชน

2.3 ตรวจสอบกรณีที่มีการกระทำทุจริต และให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินการ

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบโดยตรง (The units directly under the Government Inspectorate) ของ GI (Functions & tasks, 2017) ได้แก่

- กรมตรวจสอบภาคเศรษฐกิจ (กรม 1) (Department for sectoral Economic Inspection (Dep. I)) ทำหน้าที่ช่วยผู้ตรวจราชการในการดำเนินการด้านการจัดการของรัฐในการตรวจสอบและการยุติเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม การขนส่ง การก่อสร้าง การเกษตร และการพัฒนาชนบท ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ศูนย์กลางส่งเสริมและฝึกอบรมวิชาชีพไฮแลนด์ (Central-Highland Professional Fostering and Training Centre)

- กรมกิจการภายในและการตรวจสอบเศรษฐกิจทั่วไป (กรม 2) (Department for Internal Affairs and General Economic Inspection (Dep.II)) ทำหน้าที่ในการบริหารงานของรัฐในการตรวจสอบและการยุติเรื่องร้องเรียน และการชี้ขาดที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง/ภาค อาทิ ภาคการเงิน การวางแผน และการลงทุน ของธนาคารแห่งประเทศไทย ภาคการรักษาความปลอดภัยสาธารณะ การป้องกันและความยุติธรรม ของกระทรวงมหาดไทย

- กรมตรวจสอบทางสังคมและวัฒนธรรม (กรม 3) (Department for Socio-Cultural Inspection (Dep.III)) ทำหน้าที่ในการบริหารงานของรัฐในการตรวจสอบ และการยุติเรื่องร้องเรียน และการชี้ขาดที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง ภาควิชาการศึกษา และการฝึกอบรมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี แรงงาน สังคม สุขภาพ การต่างประเทศ วัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว คณะกรรมการชนกลุ่มน้อย

- สำนักระงับข้อร้องเรียนและการตรวจสอบเขตภาคเหนือ (สำนักงาน I) (Bureau for Settlement of Complaints-Denunciations and Inspection for the North region (Bureau I)) ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ตรวจราชการในการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการของรัฐเกี่ยวกับการยุติเรื่องร้องเรียน และการตรวจสอบพื้นที่ในเขตที่หนึ่ง ได้แก่ Lai Chau, Dien Bien, Son La, Lao Cai, Yen Bai, Ha Giang, Tuyen Quang, Cao Bang, Bac Can, Lang Son, Phu Tho, Bac Ninh, Bac Giang, Vinh Phuc,

Hai Duong, Hung Yen, Hai Phong, Quang Ninh, Ha Noi, Ho Binh, Ha Nam, Nam Dinh, Thai Binh, Ninh Binh

- สำนักกระจับข้อร้องเรียนและการตรวจสอบเขตภาคกลาง (สำนักงาน II) (Bureau for Settlement of Complaints-Denunciations and Inspection for the Central region (Bureau II)) ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ตรวจราชการในการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการของรัฐเกี่ยวกับการยุติเรื่องร้องเรียน และการตรวจสอบพื้นที่ในเขตพื้นที่ที่สอง ได้แก่ Thanh Hoa, Nghe An, Ha Tinh, Quang Binh, Quang Tri, Thua Thien-Hue, Da Nang, Quang Nam, Quang Ngai, Binh Dinh, Phu Yen, Lam Dong, Kon Tum, Gia Lai, Dak Lak, Dak Nong, Khanh Hoa, Ninh Thuan

- สำนักกระจับข้อร้องเรียนและการตรวจสอบเขตภาคใต้ (สำนักงาน III) (Bureau for Settlement of Complaints-Denunciations and Inspection for the Southern region (Bureau III)) ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ตรวจราชการในการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการของรัฐเกี่ยวกับการยุติเรื่องร้องเรียน และการตรวจสอบพื้นที่ในเขตพื้นที่ที่สาม ได้แก่ Binh Thuan, Dong Nai, Binh Phuoc, Tay Ninh, Binh Duong, Ba Ria-Vung Tau, Ho Chi Minh, Long An, Tien Giang, Ben Tre, Dong Thap, An Giang, Vinh Long, Tra Vinh, Can Tho, Hau Giang, Soc Trang, Kien Giang, Bac Lieu, Ca Mau

- สำนักป้องกันและปราบปรามการทุจริต (สำนักงาน IV) (Anti-corruption Bureau (Bureau IV)) ทำหน้าที่ช่วยผู้ตรวจราชการในการปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารงานของรัฐในการดำเนินการตรวจสอบ ด้านการต่อต้านการทุจริต

- กรมภาควิชาบุคลากรและองค์การ (Department for Personnel and Organization) ทำหน้าที่ในการบริหารงานของรัฐในด้านบุคลากรและองค์กรของหน่วยงานรัฐ

- กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ (Department for International Cooperation) ทำหน้าที่ในการจัดการของรัฐในกิจกรรมความร่วมมือของหน่วยงานรัฐ และดำเนินการความร่วมมือระหว่างประเทศในการตรวจสอบและแก้ไขข้อร้องเรียน และการยุติเรื่องร้องเรียน

- กรมกฎหมาย (Legal Department) ทำหน้าที่ในการบริหารงานของรัฐในการจัดทำกฎหมาย การประเมินผล การทบทวน และการจัดระบบเอกสารทางกฎหมายให้เป็นระบบ อาทิ การตรวจสอบเอกสารทางกฎหมาย และแนวทางการเผยแพร่ กฎหมายด้านการศึกษา และการตรวจสอบ การยุติเรื่องร้องเรียน และการต่อต้านการทุจริต

- สำนักงานตรวจสอบแห่งรัฐ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The Office of the Government Inspectorate of Vietnam) ทำหน้าที่ช่วยผู้ตรวจราชการในการให้คำแนะนำ และรวบรวมผลการตรวจราชการของรัฐบาล ประสานงานการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงาน และหน่วยงานของรัฐ ในการจัดทำแผนงาน มีบทบาทในการรับเรื่องร้องเรียน และการยุติข้อกล่าวหา จัดระเบียบข้อมูลสารสนเทศ การบริหารการจัดเก็บเรื่องการเงิน การจัดเตรียมต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ เป็นไปตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ตรวจราชการกระทรวง

- ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร (Information Center) เป็นหน่วยงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กำกับและดูแลโดยรัฐ มีหน้าที่ในการจัดทำ พัฒนา และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อรองรับการบริหารงานของหน่วยงานรัฐ และหน่วยงานตรวจสอบ ใช้จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นตามที่อธิบดีกำหนด

- วิทยาลัยการฝึกอบรมการตรวจสอบ (Inspector Training College) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่การฝึกอบรมเกี่ยวกับการตรวจสอบการดำเนินงาน การปลูกฝังความรู้ที่จำเป็นในด้านการตรวจสอบสำหรับองค์กรและบุคลากรของสาขาตรวจสอบ เช่น 1) การฝึกอบรมและระบบการปลูกฝังของวิทยาลัยการฝึกอบรม เช่น การอบรมและพัฒนาระบบการตรวจสอบการดำเนินงาน การอบรมและปลูกฝังระบบตรวจสอบการปฏิบัติงานหลัก การอบรมและปลูกฝังระบบของผู้ตรวจราชการอาวุโส 2) การฝึกอบรมและระบบการปลูกฝังเรื่องพิเศษ เช่น การปรับปรุงความรู้เพื่อรับภารกิจในการตรวจสอบ เพื่อยุติเรื่องร้องเรียน การป้องกัน และการต่อต้านการทุจริต

- หน่วยตรวจสอบนิตยสาร (Inspection magazine) เป็นหน่วยงานของผู้สื่อข่าวจากหน่วยงานตรวจสอบของเวียดนาม มีหน้าที่โฆษณาชวนเชื่อของพรรค นโยบาย และกฎหมายของรัฐในเขตตรวจสอบ การระงับข้อร้องเรียน การบอกเลิก และการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายสื่อมวลชน และตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ตรวจราชการ

- หน่วยตรวจสอบหนังสือพิมพ์ (Inspection Newspaper) เป็นหน่วยงานตรวจสอบอย่างเป็นทางการของรัฐบาล มีหน้าที่ในการเผยแพร่แนวนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์ และรัฐบาลเวียดนาม ซึ่งมุ่งเน้นด้านการตรวจสอบข้อร้องเรียน การต่อต้านการทุจริตที่เกี่ยวกับภาคอุตสาหกรรม และการก่อสร้าง โดยยึดหลักข้อมูลที่เป็นจริง มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการทำกิจกรรมให้เป็นไปตามกฎหมายของสื่อมวลชน และรัฐบาล

- สถาบันวิจัยตรวจสอบแห่งรัฐ (Government Inspectorate Research Institute) ทำหน้าที่ช่วยผู้ตรวจราชการในการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ การกำหนดนโยบาย และการจัดการของรัฐในด้านการตรวจสอบ การยุติเรื่องร้องเรียน และการต่อต้านการทุจริต และการนำผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในสาขาการตรวจสอบ เพื่อสนับสนุนระบบการปฏิบัติงานตามเป้าหมาย

- กรมวางแผนการเงินและกิจการทั่วไป (The Department for Plan, Finance and General Affairs) เป็นหน่วยงานอยู่ภายใต้การตรวจราชการของเวียดนาม มีหน้าที่ช่วยผู้ตรวจราชการในการประสานงานการปฏิบัติงานของสำนักต่าง ๆ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ของ GIV เพื่อให้กระทรวงกลาโหม และท้องถิ่นดำเนินการตามโครงการตรวจสอบและแผนงาน โดยปฏิบัติหน้าที่ในการแจ้งและสรุปผลการดำเนินงานของ GIV การตรวจสอบวิชาชีพให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และทิศทางของผู้ตรวจราชการ กำหนดค่าชำระเงินต่าง ๆ ตามบัญชีงบประมาณของรัฐที่กำหนดให้กับ GIV

- กรมตรวจสอบพิสูจน์หลักฐาน และการระงับคดี (The Department for Post-inspection Supervision, Verification and Settlement) เป็นหน่วยงานอยู่ภายใต้การตรวจราชการของเวียดนาม มีหน้าที่ช่วยผู้ตรวจราชการในการกำกับ ดูแล ตรวจสอบการปฏิบัติงานของกลุ่มตรวจสอบ เพื่อตรวจสอบร่างข้อสรุปการตรวจสอบของกลุ่มตรวจสอบ ข้อเสนอการตัดสินใจของทางราชการ และนายกรัฐมนตรี จัดทำเป็นรายงานเสนอต่อ GIV

- คณะกรรมการรับรองพลเมืองกลาง (Central Citizen reception Committee)
- หน่วยบริหารโครงการ (Project Management Unit)

การดำเนินงานขององค์กร

สำนักงานการตรวจสอบแห่งรัฐ (GI) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานเลขานุการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้ตรวจราชการกระทรวง (Inspector General) ในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลด้านการตรวจสอบข้อร้องเรียน และการฟ้องคดี รวมทั้งงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ งานด้านการวิจัยและการวิเคราะห์ งานด้านการตรวจสอบข้อร้องเรียน การฟ้องร้อง และการต่อต้านการทุจริต เพื่อวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างประสิทธิภาพสูงสุดในการตรวจสอบ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2555, น. 23)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต

ในการตรวจสอบระบบการทำงานของภาครัฐ มีกฎหมายหลักในการปฏิบัติงาน 4 ฉบับ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2555, น. 22) ได้แก่

1. กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบ (Law on Inspection (2004))
2. กฎหมายการร้องเรียนและการฟ้องร้องของประชาชน รวมทั้งกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติม (Law on Setting Citizens' Complaints and Denunciations (1998) and Law on Amending and Supplementing Some Provisions of the Law on Setting Citizens' Complaints and Denunciation (2004))
3. กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (Law on Preventing and Combating Corruption (2006))
4. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยอำนาจหน้าที่และโครงสร้างของ GIV (Government Decree No. 55 dated 25 April 2005 on Functions, Duties, Powers and Organizational Structure of Government Inspectorate)

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. ประเทศเวียดนามเป็นประเทศระบบสังคมนิยม ที่มีพรรคคอมมิวนิสต์และรัฐบาลเวียดนามที่ได้กำหนดมาตรการ และนโยบาย และยุทธศาสตร์การต่อต้านการทุจริตที่แน่วแน่ เด็ดเดี่ยว และสอดคล้องกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการต่อสู้กับการทุจริต โดยมีมติที่ประชุมสมัชชาพรรค ครั้งที่ 9 ปี 2544 ได้ระบุถึงความจำเป็นที่ต้อง “สร้างความเข้มแข็งให้องค์กรและกลไกเพื่อทำให้การต่อสู้กับการทุจริตในหน่วยงานของรัฐ และระบบการเมืองทั้งหมดตั้งแต่ส่วนกลางจนถึงระดับรากหญ้าเดินหน้าไปอย่างต่อเนื่อง มีการลงโทษที่จริงจังสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐ สมาชิกพรรค ข้าราชการที่ใช้อำนาจโดยมิชอบกระทำทุจริตในทุก ๆ ระดับ และในทุก ๆ เรื่องตามที่กฎหมายและธรรมนูญของพรรคกำหนดไว้ และในการแปลงวิสัยทัศน์ของพรรคนำไปสู่นโยบายของรัฐได้ออกเป็นนโยบายและกฎหมาย เพื่อเป็นกรอบในการต่อสู้กับการทุจริตในเวียดนาม การต่อสู้

กับการทุจริตเกี่ยวข้องกับสังคมทั้งหมด และเป็นความรับผิดชอบของระบบการเมืองทั้งหมด มีการดำเนินกิจกรรมต่อต้านการทุจริตในหลาย ๆ วิธีการ รวมถึงการสอบสวน ตรวจสอบ สืบสวนสอบสวน ข้อพิจารณาในการตรวจสอบและการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน และการกล่าวโทษของประชาชน การป้องกัน ถือว่าเป็นการควบคุมการทุจริตในระยะยาว (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น. 95)

2. มีการตั้งองค์กรที่จัดตั้งโดยมวลชนพื้นฐานของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ที่เรียกว่า “แนวร่วมพิตุภูมิเวียดนาม” (Vietnam Fatherland Front) ทำหน้าที่ดูแลสอดส่องตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ โดยมีสื่อมวลชนต่าง ๆ คอยทำหน้าที่ขุดคุ้ย ตรวจสอบ และเปิดโปงความไม่ชอบมาพากลสู่สาธารณะ ดังนั้นสื่อมวลชนของเวียดนาม จึงกลายเป็นกระบอกเสียงสำคัญในการแสวงหาฉันทมติของสังคมว่าจะต้องร่วมมือกันขุดรากถอนโคนการทุจริตคอร์รัปชันให้หมดสิ้นไปจากสังคมของประเทศเวียดนาม โดยบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนของเวียดนาม มีเสรีภาพมาก และทำหน้าที่คอยตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ซึ่งที่ผ่านมาสื่อมวลชนของเวียดนามทำหน้าที่ขุดคุ้ยการทุจริต และนำไปสู่การลงโทษเจ้าหน้าที่ระดับสูงหลายกรณี ในความเป็นจริงสื่อมวลชนของเวียดนามไม่ใช่เพียงจะมีบทบาทในการรณรงค์ต่อต้านคอร์รัปชัน หากแต่ได้เริ่มต้นเมื่อประมาณปี 2537 เมื่อหนังสือพิมพ์ลาวดง (Lao Dong) หรือ “แรงงาน” กับหนังสือพิมพ์เตื่อยแจ้ (Tuoi Tre) หรือ “เยาวชน” ได้เป็นแกนหลักในการวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาที่เกิดจากการการเปิดกว้างของเศรษฐกิจที่นำไปสู่การทุจริต (สื่อเวียดนาม เครื่องมือปราบโกงยุคสร้างชาติ, 2549)

3. ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันของเวียดนาม ได้รับการผลักดันจากคณะกรรมการกลางพรรคเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน โดยจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันส่วนกลาง โดยเลขาธิการใหญ่พรรคเป็นประธาน รวมทั้งสภาแห่งชาติ (National Assembly) ได้อนุมัติผ่านกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันฉบับแก้ไข และให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายที่ดินฉบับแก้ไข ซึ่งเป็นด้านที่มีการทุจริตคอร์รัปชันค่อนข้างมาก และประเด็นสุดท้าย คือ รัฐบาลได้อนุมัติผ่านโครงการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ระยะเวลาปี 2012–2016 (พ.ศ. 2555-2559) ในระดับท้องถิ่น จะเห็นได้ว่า ในปี 2012 (พ.ศ. 2555) ได้มีการดำเนินคดีทุจริตในชั้นศาลกว่า 270 คดี โดยมีผู้เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน จำนวน 287 คน และมีการยึดทรัพย์รวมมูลค่ากว่า 5 พัน 4 แสนล้านบาท (1 ด่ง (Dong) = 0.0014 บาท ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2560 ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย)

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของเวียดนาม มีการปฏิบัติตามสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน รวมถึงความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีตลอดจนเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศต่าง ๆ อย่างจริงจัง (เวียดนามผลักดันการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในระดับท้องถิ่น, 2555)

5. มาตรการลงโทษของผู้ที่กระทำการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศเวียดนามจะมีอัตราโทษสูงมาก โดยไม่มีการลดหย่อนโทษ เนื่องจากประเทศเวียดนามเป็นระบบสังคมนิยม มีพรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม

(Communist Party of Vietnam หรือ CPV) เป็นพรรคเพียงพรรคเดียว จึงสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเด็ดขาด และเป็นรูปธรรม

บทสรุปและข้อคิดเห็นของผู้ศึกษา

ประเทศเวียดนามถือเป็นประเทศระบบสังคมนิยมที่มีพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม (Communist Party of Vietnam หรือ CPV) เป็นพรรคการเมืองพรรคเดียวที่ควบคุมและบริหารราชการแผ่นดินทั้งหมด จึงเห็นได้ว่า ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศเวียดนามในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา มีลำดับคอร์รัปชันอยู่ในลำดับ 100 ต้น ๆ ของโลก ซึ่งรัฐบาลหรือผู้นำประเทศมีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้น โดยกำหนดมาตรการ และนโยบาย และยุทธศาสตร์การต่อต้านการทุจริตที่แน่วแน่ เด็ดเดี่ยว และสอดคล้องกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการต่อสู้กับการทุจริตคอร์รัปชัน อาทิ มีการตั้งองค์กรที่จัดตั้งโดยมวลชนพื้นฐานของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม ที่เรียกว่า “แนวร่วมพิตุภูมิเวียดนาม” (Vietnam Fatherland Front) เพื่อทำหน้าที่ดูแลสอดส่องตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ โดยมีสื่อมวลชนต่าง ๆ คอยทำหน้าที่ขุดคุ้ย ตรวจสอบ และเปิดโปงความไม่ชอบมาพากลสู่สาธารณะ มีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันส่วนกลาง โดยเลขาธิการใหญ่พรรคเป็นประธาน รวมทั้งสภาแห่งชาติ (National Assembly) ได้อนุมัติกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (Law on Preventing and Combating Corruption (2006)) ฉบับแก้ไข และมีการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายที่ดินเพิ่มเติม เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับที่ดินเป็นปัญหาที่มีการทุจริตคอร์รัปชันค่อนข้างมากในประเทศเวียดนาม และประเด็นสุดท้าย คือ รัฐบาลเวียดนามได้อนุมัติโครงการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ระยะเวลาปี 2012–2016 (พ.ศ. 2555-2559) ในระดับท้องถิ่นอีกด้วย

ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่า ถ้าประเทศเวียดนามมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจังและมีความต่อเนื่อง และมีมาตรการลงโทษที่เด็ดขาด ซึ่งเป็นจุดแข็งน่าจะทำให้ประเทศเวียดนามมีค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การคอร์รัปชัน (CPI) ที่ดีขึ้น อีกทั้งมีลำดับที่สูงขึ้นกว่าเดิมแน่นอน

จัดทำโดย

นายโชคสุข กรกิตติชัย

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานบริการวิชาการ 1 สำนักวิชาการ

โทร 0 2244 2060 โทรสาร 0 2244 2058

Email : sapagroup01@gmail.com

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ข้อมูลพื้นฐานของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. (2559). สืบค้น 27 ตุลาคม 2560

จาก http://www.ditp.go.th/ditp_pdf.php?filename=contents_attach/141176/141176.pdf&title=141176

ข้อมูลการเมืองการปกครองเวียดนาม. (15 มิถุนายน 2558). สืบค้น 30 ตุลาคม 2560 จาก

http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=3458&filename=aseanknowledge

ข้อมูลประเทศและเศรษฐกิจสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The Socialist Republic of Vietnam).

(2560). สืบค้น 27 ตุลาคม 2560 จาก <http://www.eastasiawatch.in.th/th/information/15/>

ประวัติและข้อมูลรัฐบาลเวียดนามโดยย่อ. (6 พฤศจิกายน 2558). สืบค้น 30 ตุลาคม 2560 จาก

http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=4867&filename=aseanknowledge

ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. (2560). สืบค้น 27 ตุลาคม 2560 จาก

http://www.ditp.go.th/ditp_pdf.php?filename=contents_attach/202360/202360.pdf&title=202360

พรรคการเมืองเดียวที่อยู่คู่ประเทศเวียดนาม. (3 สิงหาคม 2558). สืบค้น 27 ตุลาคม 2560 จาก

http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=4351&filename=aseanknowledge

เวียดนามผลักดันการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในระดับท้องถิ่น. (7 ธันวาคม 2555).

สืบค้น 25 ตุลาคม 2560 จาก <http://vovworld.vn>

สื่อเวียดนาม เครื่องมือปราบโกงยุคสร้างชาติ. (18 สิงหาคม 2549). สืบค้น 25 ตุลาคม 2560 จาก

<http://www.manager.co.th/Around/ViewNews.aspx?NewsID=9490000105214>

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2558). **คู่มือหน่วยงานต่อต้านการทุจริต**

ในภูมิภาคอาเซียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ.

_____. (2555). ป.ป.ช. จับมือทวิภาคี กับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เสริมความเข้มแข็งด้าน

การทุจริตในภูมิภาค. **สุจริตสาร**, 12(42). 20-23.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559). **รัฐสภาอาเซียน (Asean Parliamentary).**

กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

ภาษาต่างประเทศ

Functions & tasks. (2017). Retrieved October 27, 2017 from

<http://www.thanhtra.gov.vn/en/Pages/Functions-and-tacks.aspx?CQID=0&LVID=26>

Transparency International. (2016). **Corruption perceptions index 2016**. Retrieved October 25, 2017 from https://www.transparency.org/news/feature/corruption_perceptions_index_2016

ภาพอ้างอิง

โครงสร้างการปกครองของเวียดนาม. สืบค้น 27 ตุลาคม 2560 จาก <http://www.ditp.go.th>
ที่ตั้งของหน่วยงานตรวจสอบแห่งรัฐ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. สืบค้น 24 ตุลาคม 2560 จาก <http://www.thanhtra.gov.vn/en/Pages/Functions-and-tacks.aspx?CQID=0&LVID=26>
เครื่องหมายสัญลักษณ์ของหน่วยงานตรวจสอบแห่งรัฐ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. สืบค้น 24 ตุลาคม 2560 จาก <http://www.sea-pac.org>